

Vypravěno

dne 17. 10. 2014

PŘÍLOHA.

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 17. 10. 2014
podpis: *Mil*

MVCRP010MF0D

V Praze dne 10. 10. 2014
Č. j.: MV-109155-5/VS-2014

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0363 r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal

Ázerbajdžán, státní občan Ruské federace, trvale bytem
(dále jen „žadatel“), zastoupený

, advokátem, s. r. o.,

se sídlem rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 9. 7. 2014, č. j. VS-2762/835.3/21998, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žadatel požádal dne 2. 12. 2013 prostřednictvím Úřadu městské části Praha 14 o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla Ministerstvu vnitra doručena dne 28. 1. 2014. Žadatel má na území České republiky poskytnutou mezinárodní ochranu formou azylu od 19. 5. 2000, je rozvedený, otcem jedné dcery – státní občanky Ruské federace.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, tj. má ke dni žádosti na území České republiky povolen nejméně pětiletý trvalý pobyt, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a pohovorem před Úřadem městské části Praha 14 prokázal znalost českého jazyka podle vyhlášky č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Ministerstvo vnitra však shledalo, že žadatel nesplnil podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství spočívající v plnění povinností vyplývajících ze zvláštních zákonů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky.

Nesplnění uvedené zákonné podmínky lze podle § 11 odst. 4 zákona o státním občanství prominout v případech hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra po pečlivém posouzení všech důkazů provedených ve správním řízení a po souhrnném zvážení všech podkladů pro vydání rozhodnutí dospělo k závěru, že splnění podmínky podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státní občanství žadateli nepromine a jeho žádosti o udělení státního občanství nevyhoví.

II.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žadatel prostřednictvím právního zástupce dne 18. 7. 2014 blanketní rozklad, který doplnil dne 28. 7. 2014.

Žadatel v rozkladu namítá, že Ministerstvo vnitra přistoupilo k jeho žádosti necitlivě a posoudilo ji paušálně bez přihlédnutí ke konkrétním okolnostem žádosti, kterou inicioval jako azylant, což nebylo dostatečně zohledněno, neboť z postavení azylanta vyplývá výjimečné postavení ve smyslu citlivého přístupu správních orgánů k azylantům.

Dále žadatel uvádí, že Ministerstvo vnitra se obsáhle vyjádřilo k pochybení žadatele ve vztahu k plnění povinností na veřejném zdravotním pojištění a dalších zákonných odvodech, nedostatečně ale odůvodnilo, proč podmínku uvedenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství nemohlo podle § 11 odst. 4 zákona o státním občanství prominout, přičemž v tomto ohledu toliko odkazuje, že na udělení státního občanství není právní nárok. Žadatel je také přesvědčen, že své povinnosti nemohl hrubě porušit, v současné době žádné nedoplatky na jakýchkoli povinných platbách nemá.

Žadatel rovněž namítá, že je mu chybně přičítána k tíži skutečnost, že snad řádně neplnil svou daňovou povinnost, či neúplným způsobem vyplňoval daňové přiznání v návaznosti na to, že v doplňujícím životopisu uvedl, že v Moskvě má s bývalou manželkou byt, z jehož pronájmu plyne příjem 2000 €. Namítá, že nebyla zohledněna skutečnost, že v přípise, který správnímu orgánu s požadovanými dokumenty zaslal, zcela jasně uvedl, že tento byt je ve vlastnictví jeho bývalé manželky a jedná se tedy o její příjem.

Žadatel též tvrdí, že správní orgán zcela zásadním způsobem pochybil, když jej 8. 7. 2014 sice seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí, ale zcela mu upřel možnost se k těmto podkladům vyjádřit, což má vyplývat z protokolu o jednání ze dne 8. 7. 2014, kdy mu nebyla dána možnost se vyjádřit, a tato možnost mu byla upřena i následně, když následující den po tomto úkonu vydal správní rozhodnutí ve věci.

Z uvedených důvodů žadatel navrhuje, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena Ministerstvu vnitra k novému projednání.

III.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. V souvislosti s podaným

rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, důkazy a argumenty důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství.

Splnění podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství se na základě ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), od 1. 1. 2014 nepožaduje.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatel nesplnil podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství a splnění této podmínky mu nebylo prominuto.

Na základě vyhodnocení námitek žadatele proti napadenému rozhodnutí uplatněných v rozkladu ministr vnitra konstatuje, že je předně třeba odmítnout žadatelovo tvrzení, že Ministerstvo vnitra posuzovalo jeho žádost necitlivě a nepřihlédlo ke konkrétním okolnostem žádosti ve spojitosti s jeho postavením azylanta. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je zcela zřetelně, jasně a podrobně uvedeno, v čem je spatřováno nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství a také z jakých důvodů mu nebylo prominuto její nesplnění. Nelze tedy přisvědčit námitce žadatele, že zamítavé rozhodnutí je založeno pouze na tom, že na udělení státního občanství není právní nárok.

V napadaném rozhodnutí je rovněž jasně popsána situace ohledně jeho příjmu ze zahraničí a jeho případného přiznávání v České republice. Je nutno vzít plně v úvahu, že žadatel nedoložil žádný relevantní doklad o tom, který by vyvrátil domněnku, že vlastníkem bytu v zahraničí není pouze jeho manželka a že tak nejde toliko o její příjem z pronájmu, ale že na něm participuje i žadatel a z této skutečnosti by pro něho vyplývaly určité povinnosti vůči orgánům Finanční správy České republiky.

K domnělému porušení procesních práv žadatele je nutno uvést, že správní řízení o jeho žádosti bylo zahájeno dne 28. 1. 2014, o čemž byl žadatel informován v usnesení Ministerstva vnitra ze dne 2. 5. 2014, kterým bylo správní řízení na přiměřenou dobu přerušeno, aby žadatel mohl do spisu doložit potřebné doklady prokazující splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky. Zároveň byl upozorněn, že má podle příslušných ustanovení správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do rozhodnutí. V jeho písemném vyjádření, které bylo doručeno správnímu orgánu dne 4. 6. 2014, je uvedeno, že žadatel doložením požadovaných dokladů odstranil veškeré nedostatky žádosti a pokud správní orgán shledá, že jakákoli záležitost brání kladnému vyřízení, navrhl, aby byl k odstranění případných vad vyzván. Je tak nutno zdůraznit, že podklady pro rozhodnutí doložil do spisu sám žadatel a byl proto s jejich obsahem nesporně řádně seznámen. V souladu s § 36 odst. 3 správního řádu Ministerstvo vnitra dopisem ze dne 1. 7. 2014 žadatele informovalo, že byly shromážděny podklady pro rozhodnutí, a žadatel byl znovu upozorněn, že má právo vyjádřit v řízení své stanovisko, navrhnout důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit se k podkladům

120

rozhodnutí, včetně práva nahlížení do spisu. Lhůta k realizaci těchto práv byla stanovena na 5 pracovních dnů. Na jednání, které se uskutečnilo dne 8. 7. 2014, se však právní zástupce k žádným skutečnostem nevyjádřil. Uplatnění práv účastníka řízení přiznaných mu správním řádem, o nichž byl správním orgánem řádně poučen, je přitom záležitostí účastníka řízení, resp. jeho právního zástupce. Nedostatečné využití práv účastníka řízení tak nelze přičítat Ministerstvu vnitra. Pokud žadatel namítá, že hned následující den bylo vydáno rozhodnutí ve věci, je třeba uvést, že ve výše zmíněném dopisu Ministerstva vnitra ze dne 1. 7. 2014 byl zároveň vyrozuměn, že po uplynutí stanovené lhůty bude o jeho žádosti vydáno meritorní rozhodnutí. V předmětné věci žadatel nevyužil žádné procesní prostředky. Vzhledem k shora uvedeným skutečnostem nemohlo tudíž v žádném případě dojít ze strany správního orgánu vůči žadateli k upření jeho procesních práv.

S odkazem na výše uvedené ministr dospěl k závěru, že námitky proti napadenému rozhodnutí Ministerstva vnitra jsou nedůvodné a rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

